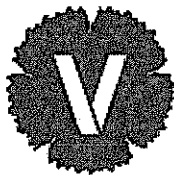

14.

STOCKHOLMS STAD	
Kommunstyrelsen	
KF/KS Kansli	
Ink.	2010 -06- 15
Dnr:	302 - 1522 / 2010
Till:	RI

Motion om ~~att~~ ^{ning av} skärpa kraven på och uppföljningen av tillgänglighet i samband med exploatering av mark

Vänsterpartiet har efterlyst ett tydligt ställningstagande om stadens ambitionsnivå för tillgänglighetsarbetet och fått hänvisningar till fullmäktigebeslut 1987 och 2004. Vi anser i likhet med handikapporganisationerna att det finns behov av att fullmäktige ytterligare förtydligar och bekräftar vilken ambitionsnivå som ska gälla.

Tillgänglighet för alla medborgare är oerhört viktig. Den fysiska tillgängligheten har ökat men är långt ifrån godkänd. Vi är långt ifrån det stolta målet om världens mest tillgängliga stad.

Exploateringskontoret har arbetat med att förtydliga stadens ambitioner och det är bra med tanke på den upprepade kritiken från stadsbyggnads- och exploateringsnämndens handikappråd. De konkretiserade mallarna för överenskommelser om exploatering av stadens mark och för exploateringsavtal när staden ska ta över mark och anläggningar som exploatören bygger är förhoppningsvis steg i rätt riktning. Det bör dock klargöras om dessa förändringar täcker in alla tillfällen när mark ska bebyggas.

För att de förtydligade kraven på tillgänglighet i de juridiskt bindande överenskommelserna om exploatering ska få önskvärd effekt måste staden följa upp att alla byggherrar efterlever det de förbundit sig till. Enligt exploateringskontoret utförs ingen egentlig kontroll av innergårdar m.m. på kvartersmark. Det bör klargöras vem som har kontrollansvar, och rutiner behöver skapas så att kontroller genomförs.

Kraven på tillgänglighet i BBR ska alltid uppfyllas när det gäller ny- och ombyggnationer och det är byggherren som är ansvarig för att verifiera detta till stadsbyggnadskontoret. Rutiner för att verifikationer kommer in i tid behöver klargöras. Det räcker inte med att i efterhand straffa byggherrar som misskött sig genom att dra in möjligheten att få nya markanvisningar. Stickprov måste göras så att brister uppmärksammas och kan åtgärdas redan under byggtiden.

Det byggherren förbinder sig att göra enligt avtalstexten är i ett par fall formulerat i "bör"-sats, vilket inte håller vid juridisk prövning. Satserna måste formuleras som krav med möjlighet för exploateringskontoret att medge undantag när omständigheterna omöjliggör att kravet kan uppfyllas. Detta kan bara gälla de krav som går utöver BBR.

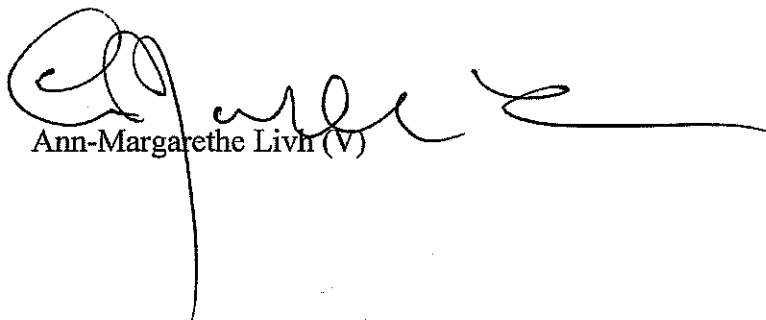
Exploateringsnämnden bör dessutom innan de anvisar mark för exploatering granska om det finns realistiska möjligheter att uppfylla kraven, såväl stadens egna som de som föreskrivs i BBR. En vanlig skrivning är att hänvisa till stadsbyggnadsnämnden att i detaljplanen se till att

tillgänglighetskraven uppfylls. I vissa fall finns det ingen möjlighet att följa kraven på den aktuella marken eller så blir kostnaderna för att följa kraven alldeles för stora.

Mot bakgrund av ovanstående föreslås att kommunfullmäktige beslutar följande

1. I budgeten för 2011 klargöra de frågetecken som kvarstår enligt ovan när det gäller stadens ambitionsnivå för tillgänglighet vid exploatering av mark.
2. Ge berörda nämnder i uppdrag att klargöra ansvaret för att kontrollera byggherrarnas löften om tillgänglighet samt att se till att det finns fungerande rutiner och metoder för kontroller.
3. Skärpa avtalstexterna som reglerar tillgänglighetskraven från "bör" till "ska" enligt motionens intentioner.
4. Ge exploateringsnämnden i uppdrag att innan de anvisar mark granska om det finns realistiska möjligheter att uppfylla stadens krav och BBR:s krav tillgänglighet.

Stockholm den 10 juni 2010

Ann-Margarethe Livh (V)